

עין משפט
ג' מצות

קטבא א מ"י פ"א מהל'
תפילין הלכה יג סמג
עשין קטב טושי"ע י"ד ס'
דפא ספיקא א וטושי"ע א"ח
סימן לע ספיק' ו:
קטב ב מ"י שס ופ"ו מהל'
יטוה"ח ה"ח סמג
שס טושי"ע י"ד שס וטושי"ע
א"ח שס ספיק' ד וזכר אלפס
עוד כהל' ס"ח דף סח.

ע"ש:]
קמ"ג ג מ"י פ"א מהל'
תפילין הל' יג ע"ש
שם סעיף ה'
ד [מ"י פ"א מהל' אסורות
ה"ד:]

קבדוּה מ'י ס'א מ'ה'י
תפילין ה'י יג טו'ש'ע
שם ספ'ק א' [טו'ש'ע י'יד
ס'י רפ'א ספ'י ג']
קבדוּה מ'י שם ס'יג ה'י טו
סמג עש'ן כב טו'ש'ע
א"ה ס'י לב ספ'ק מה' [י'כרז
אלפ'ס ה'י תפילין דף ע"א:
175

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

מה:

אמר "זה קורין בו. פי' בקונטרס דהוה ליה ספק ספיקא דשמא ישראל כתבו ואפילו כתבו עויד כוכבים שמא כתבו למחור ישראל ולא לשם עבודת כוכבים ואין נראה דרז נחמן האמר כתבו עויד כוכבים יגזו והיינו אפילו כתבו למחור לישראל

מפני תיקון העולם: גם לרב איש יתר על כדאי
הא בכדי רמיוה לוק
שנמצא ביד עובד כור
לגנו אמר רב נחמן
שכתבו מין ישראל
לדקמן מפרש טעמא משום כל שאני
בקשירה לוי ככמיה אלף טעמא
לדמרי לוי קורין זי משום דלכא
ממלי טפי שיראל כתב דלוי דרן
עובד כוכבים ללמוד: ודא רהניא
יגו הא' תנא הוא. הוה מלי למימר
לדב'ג' הוה דכני כמיה לשמה
לדברא בחסור. הוה חסירי אל חסירי

הנה הבה: כל שיטתו בקשירה
בביתיה. מכאן אומר ר"ת דאין
אפשר אונדא לזלזל ועושה צ"ח
דלא מייפקדה ואין גראה דהא מדפסלין
בזריס התכלת (ומחזק דף מב). צ"ח
עובד כוכבים דקרינן שמי ישרא
ועשו ולא עובדי כוכבים מכלל דאשה
כשרה ואמרינן גמי סוכת גנבין כשרה

דברא מפשוניא חס' (צ"ב)
 וכו' וישראל מומד פפ' (צ"ג)
 וכתבתם כל שיטתו (צ"ד)
 וכל שאינו בקשרה אל (צ"ה)
 קורין בו האי תנא הוא (צ"ו)
 מן העובד כוכבים בבי (צ"ז)
 כתובין כהלכתן ומעשי (צ"ח)
 בצידן שהיה כותב (צ"ט)

הדין (וסהדרין דף מח): בהזמנה לא
מילתא היא ועוקי התם פלוגתאיהו
בהלכותא דרשב"ג ורבנן לא כמו שפי'
נכנסים בדבני דרשב"ג דלמך מילתא היא
קמיא הלכתא אהלכתא דקרי' כדכא
לגבי אבי בר מיעיל קמי' אלא
מפרש ר"ת דאבי כדכנן דלא בני
עיבוד לשמן דקני בשאר המנות
שמתקנין הקלפסין דנשטערין אותם
לשמן כיון דהומנה מילתא היא ודכא
כדכנ"ג דבני עיבוד לשמן ולא הומנה
מועטת ואע"ג דלמרינן בהתכלת
(מנחות דף מח): כד כדכנן ושמאל
כדכנ"ג (למנחה): כד כדכנ"ג הלא
הלכתא כשמאל ואף ע"ג דלמך ליה
התם אבי לרב שמאל בר יהודה הלא
התכלת היכי כבעיה לה אל מיימי לן
דכל חלוון וסמינן ורמינן לה ציורה
ושקלינן פורחא ביעצתא וטעמינן לה
בחדורא ושדינן לההיא ביעצא וקלינן
להאי חודורא צורא משמע דבעין
בציעה לשמן ז'ל דאבי ולא קיבלה
דאיהו לא כפי לה עיבוד ולא טויה
ולא בציעה לשמן: מעורין דרשון
עד בר טרפעקין: ממורין הקונט'
משמע דקאי גס אספרים וקא' חמה
דליך מזה הש"ס ספרים שדמיהן
ויקריסו והעלות כדי טרפעקין כמו
בפסלים וזמנות לבר נראה דהאי

למספיק ומזוהה: **סוּעִיבוּד** אֶשְׁמַן בְּעֵי חֲתִיבָה אֶשְׁמַן אֵל בַּעַי.
קֶשֶׁה דְּלִמָּא חֲתִיבָה לִשְׁמַן וְדֵיל לֹא בְּעֵי דִמְסַמְחָא לִשְׁמַן קֵיף אֲחֵל חֶסֶס
עִיבוּד עִירוּב לֹא לְמַסְפִּיק קִימֵי וְלֹא מִסְתַּבֵּר דְּפִרְיָךְ מִעִיבוּד
לְעִיבוּד דִּמְדַקְאָר חֲתִיבָה לִשְׁמַן לֹא בְּעֵי מִשְׁמַע דִּמְחִיבָה סְפִירָךְ:
אֵי

וזה שערך חקירת חכם להחזיר: **אלא מפני** זה. שאינו צריך דבצריך לא להחזירו לא הייתי מוגרשך דאנן סקדי דלון אלס רואה שמחזורה מפני נדר שאינו צריך חכם ובעל יכול להפטר אסרו את כולן ש מעשה כלידו כו'. בגמ' (ל) מפרש מאי האמר ומה אשמיעינו: **מפני**

כל זמן בחצי דינר ואין זה עילוי הניכר שיתנו לבם לשלול מכן. ההיא שייעצת
 לדאביי א"ל אב"י יביתניהו ריש ריש בחמרי אפילו ויהיה שקלא שדנתו כנראה
 וליהנה כהמה כולי האי: **מתני'** השריצא את אשתו משום ש"י. כלומר שיצא עליה
 ר"מ לא יחזיר יי הודע אומך כל נדר שידעו כל רבוב לא יחזיר ושלא ידעו כל רבוב יחזיר ר"מ

ס' לא יחזיר ושאינו צריך חקירת חכם יחזיר א"ר אלעזר לא אמרו זה אלא מפני זה א"ר יוסי ב"ר יהודה מצאנו בעידן באחד שאמר לאשתו קונם שאני מגרשך וגירשה והתירו ל

השולח פרק רביעי גיטין

מִתְנַבֵּא מִנֵּי תִקּוּן הַעוֹלָם. אִי מֵשׁוֹס דּוֹחָקָא דִּלְעִיבָא אִי מֵשׁוֹס
וְלֵאמָר לִיגְרֵבּוּ וְלִימְרָ טַפִּי: **גְּמ'** קוֹרִין כו. וְלֵאמָר חֵישִׁין
שִׁמְרָא הוּא כְּתוּב לֵשׁ עֲבוּדָת כּוֹכָבִים וְסִלְגֻמָּא הִיא לְקַמֵּיה: **דִּילְמָא**
הֵר דִּיחִיקָא מִמֵּנִי הֵא כְּכַד דִּמְיִן לִקְחִין לִיגֵט קֹאמֵר וְאִין מִיחִין

אומר ליה רב בוריא
מיהו הוא דאין לוקחין
אשמועי מינה ס"ת
ביום קורין קריא
נאמרינן ספר תורה
עובר כוכבים יג"א

הוא ביד עובד כוכבים
קורין בו ספר תורה
ני חדא ישרף ותניא
קורין בו לא קשיא הא
אמר ר' יוחנן מזהב
כוכבים והא דתניא
ני רב המנונא ברית
הוא ביד עובד כוכבים

וזמן מפעילן הוא: **וְיָסֵף**. גירי מרשים
הן: **מוֹמֵר וּמוֹסֵר**. הרי פסקו מעליהן
עול: **כִּפְסִינָה לְשָׁמַל לֹא עָשִׂי**. צמחיה:
יִסֵּן. לתפילין וזכר: **עֲשֵׂה**. לשון
טלף כלומר עשה חיפוי סיס שלהן
צבור בהמה עומא: **פְּסוּלֹת**. דחמיו
(שמחת יו) צפיק מן המותר צפיק:
כֹּהֵר שְׁמֹר לְסוּרֹו. רע. והסוף לציין
גר הוא וזמר לקורו וידע דברי לשמן:
מַחֲמֵם יִרְאֵה. וירא לנפשו שלא

יבנהו הכותש: ח"ר מעלין דמקסן.
א"ע"ס שטעטל וואס איזן צימל
דמקסן שטעטל שלא ימנע לז
למלך ספרים אלז דערד מענע לעלעל
דמקסן טרעפיק לא מוכחא מילתא
טוי: ה"ל: א"ס"פ"ל. טעל מדינא
שמיית שכלעל לורי דהייט צו דינר
והכי מפשט כמכות פרה א"ע"ס

(דף ג' ע"א) **יטעפא**. יטעפאלטן
חיפא. שק קען: **ריש ריש**. ווג ווג
 זע רלש זעל ורוב: **אימלא ויבדל**.
 נחמללס ארס מרוב: **עס: מותנ'**
משוס ע"ר. שלא עליה לעו מותנ'
משוס נדר. שגדרה ואמר אי אפשי
 בלשם נדרעס: **לא יתביר**. ואפי' נחלו
 נחלו אי אפשי בלשם נדר

דברים בלדמים חו הדבר התירו חכמי
ושמחו בלדמינו כה תאמרוכלי אכלה למ"ד
משום קלקולא ואיכא למ"ד קנס הוא
שלא יהו צנות ישראל פרוצות בעריות
ונגזרים: שיעורו כו רבי'ם. שגדלמו
רבי'ם: לא יתפור. דלון לו הפכה
ורבי יודעה לא חייב לקלקולא אלא
שלא יהו צנות ישראל פרוצות נגזרים

הלקח אי נדרה דרז גרצ'ס פערמט
הוי ננדרה וקנסוה: ועלא ידעו בו
ר'ס: דיש לא פפרה לא קנסוה:
כל דרז שר'רד תקירוה חכס: לילך
לפני חכס ולקנש פסח ומזרעה ואין
הנענע יכול להפער: לא יתחור: דר"מ
ספר טעמחא משהו לקולוא הלך דר
יכול להמיר יכוס חסו לקלחקל את הגט
באחד שאמר לאשתו
וגרשה והתירו לו
יקון העולם: גמ' א"ר
רב נתנון יהוא
רע אני מוציאך
משום
ששטיו יכול להפער אבל חכס

לעלואר שגנאט נאכער ווארמער אלוו הייט יודע שחטס יוכל להחיר לא היימי מגרשה: שאינו נריך קהירים חכם. אלא הוא יכול להפסד לא החזרנו כחכמים לאקור עליו להחזירה לפי שאינו יכול לקלוקל ולומר לא היימי יודע יכ שהי נדר פתוח הוא ולי הפסד לא היפי: לא אפרו לא לנו לחוש לקלוקל לפי שאינו יכול לומר אלוו היימי יודע שחטס יוכל חסו צבית דין פסי חסס לנך צבית דינו ולישאל על דגרה אלא יאמר אלוו היימי יודע שהיימי יכול להפסד לא היימי מגרשין: לא כחולל גוי/חייב יחיד: ויבא אפר לא חסו ויבא:

משום
היהו יודע החכם יכול להשיבו לא הייתי מוצאך. לדועה הייתי שמתחבב נבית חי וחיוו יקר. ושא
השבעל יכול להסב, דכחיל לא מלי נקלסלה. סביב יז להסב ולא הסב. ושא. לא אסרו זה. ושא
שליט יקר. שהיך קרית חסד חיז כי נקלס. ודלי כי מנחם עמר חלי הייתי ועדי עמי שחין
לא חסמ כי אסורו חסמי שליט יקר. דיטו חלי להסב ונחמל לא הייתי ועדי עמי שחין

במים שיחורגה מפני חמיו העולם. אמר רב יוסף בר סונימא אמר רב נחמן והוא

מסורת הש"ס

[illegible]

יה אור השלם

ו. ושמחת את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על
ידיכם והיו לטוטפת בין
עיניכם: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך:

גליון הש"ס

גמ' ס"ת שכתבו מין ישראל.
ע"י שנת קנח ע"ל תד"ס
ספרי: רש"י ר"ח בנר שחוד
לסוד. עין רש"י הוריות דף
יג ע"ל ד"ס ח"ל:

מִסֵּף דַּע"י

[illegible]

ונו צריך חקירת חכם. נדר
חקירת חכם, אלא מפני זה.
דס רילה שמחזיק השני בנדר,
ד וגזרו האי אינו האי (נחמ).

0.0000 0.0000 0.0000 0.0000 0.0000